

SPIS TREŚCI

WSTĘP / 7

ROZDZIAŁ PIERWSZY: HANS VAIHINGER. PRZEDSTAWICIEL RUCHU
KANTOWSKIEGO I ORYGINALNY MYŚLICIEL / 13

Synchroniczna krytyka jako sposób ujęcia myśli
Vaihingera / 16

Hans Vaihinger jako przedstawiciel filologii Kantowskiej / 20 - Hans
Vaihinger a filozofia neokantowska / 22 - Oryginalność koncepcji
Vaihingera w kontekście neokantyzmu / 39

ROZDZIAŁ DRUGI: POGLĄD VAIHINGERA: KRYTYCZNY
POZYTYWIZM / 65

Ogólne ujęcie krytycznego pozytywizmu / 66
Sensualistyczno-procesualna rzeczywistość / 72
Podmiotowość jako psycho-logiczna struktura / 81
Niesprowadzalna współmierność bytu i myśli / 97
Szczegółowe ujęcie krytycznego pozytywizmu / 114

ROZDZIAŁ TRZECI: SYSTEM HANSA VAIHINGERA: FILOZOFIA
„JAK GDYBY” / 119

Definicja, sposoby wyrażania i forma językowa fikcji / 124
Ogólna charakterystyka fikcji / 132
Klasyfikacja fikcji ze względu na grupy, rodzaje i gatunki
oraz ich egzemplifikacja / 138
Teoria fikcji / 158
Mechanizmy tworzenia fikcji / 159 - Metody korygowania fikcji
i prawo przesuwania się idei / 165 - Podsumowanie: fikcja - wiedza -
nauka - poznanie / 173

ROZDZIAŁ CZWARTY: NEGATYWNA I ZEWNĘTRZNA RADYKALIZACJA
FILOZOFII TRANSCENDENTALNEJ IMMANUELA KANTA W KONCEPCJI
HANSA VAHINGERA / 181

Pierwszy obszar radykalizacji. Vaihingerowskie
przekształcenie wątków podejmowanych przez autora
Krytyk / 187

Drugi obszar radykalizacji. Przesunięcie Kantowskich
pól refleksji / 196

Trzeci obszar radykalizacji. Zmiana podstawowych
przesłanek filozofii Kanta / 210

ZAKOŃCZENIE / 223

Przypisy / 229

Bibliografia / 261

Indeks osób / 265